

מישטרה

השטייה מוזרה

רק אחרי שהתלונן הושעה השופט מתפקידו

במרס 1980 החלה להתברר בפני השופט פרשה מסובכת של מיקרי שוד, והועלו תלונות נגד שוטרים אשר לכאורה שיתפו פעולה עם השודדים. החקירה נמשכה זמן רב ולא הניבה בינתיים פרי. השוטרים החשודים, וביניהם רס"ל חנניה אברגיל, המשיכו כל אותה עת לשרת במישטרה. אברגיל חשש כי משהו במישטרה מתנכל לו ומנסה לבודדו עדויות נגדו. לכן פנה לעורך הדין דוד אופק, איש מישטרה לשעבר, וביקש את עזרתו. באוקטובר 1980 שלח עורך הדין אופק תלונה ליועץ המישפטי. הוא פירט בה את האשמות נגד השופט, שלדברי אברגיל בדה ראיות נגדו.

תגובת ביניים. התוצאה היידיית של מיכתב-התלונה: אברגיל הושעה לפתע מכל תפקידו במישטרה. הדבר הפתיע את סניף גורו, שלא יכול להבין מדוע היה אברגיל כשר לתפקידו שמונה חודשים אחרי תחילת החקירה נגדו. ורק כאשר העז להתגונן ולהשיג מיעוט גירסתו באונו היועץ היידי מישפטי הושעה מתפקידו.

בדצמבר 1980 פנה אופק שנית ליועץ המישפטי, בבקשה לברר את עניין ההשעה. בחשובה קיבל מיכתב חתום עליידי הד"ר יעקב בן-אור, סגן בכיר לפרקליט המדינה, שציווה על אגף החקירות במטה הארצי של מישטרת ישראל אל להמציא בדיחות את תגובתו תיהם לתלונתו של אופק. כדי למנוע אפשרות דחיה והתחמקות, ציווה בן-אור להגיש תגובת-ביניים, אם טרם נסתיימה החקירה.

כיוון שחודש אפריל כבר מגיע לסופו, ושום תגובה לא התקבלה מהמישטרה, שוקל עורך-הדין אר"ס פק אפשרות לבקש מבית-הדין פט הגבוה לצדק לזרז את המישטרה לתגובת-ביניים לפחות.

תעופה

להיזח ציפור

אנטולי קוהן ניסה לייצר

דאון כברית-המועצות

כדי לברוח משם

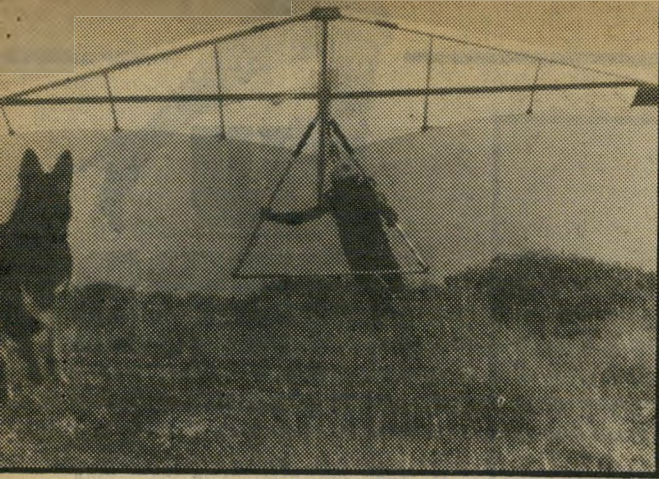
והיום יש לו מיפעה

לייצור דאונים בארץ

"שבועיים אחרי שהמחבלים חדרו לגליל עם דאונים ממונעים, חבר שלי הלך לדאות בכרמליה, שליד חיפה. כשהוא נחת חיכתה לו ניידת מישטרה. השוטרים היו משוכנעים שיש להם חבלן ביד." השימוש בכלי-התעופה הזה נפוץ והולך. וזהו ה"האנגלי" דר", גלשן-האוויר. כאשר הוא ממונע, הדאיה קשה יותר, במיוחד חד ההמראה. הוא יכול לשאת 30 קילוגרמים נוספים, ואז הוא הופך למין מטוס קטן.

נושא הדאיה עדיין לא נפוץ בארץ כמו בארצות אחרות, וחברי האגודה הישראלית לגלישה אווירית מתלוננים על הדיעות הקדוריות שיש לאנשים על הספורט הזה.

מספר יושבי-ראש הדואים בארץ, אהרון שגיא (34), שהוא עצמו טייס אל-על, על בעיות הדואים בארץ: "יש תדמית גרועה לי שפורט הזה, בעיקר אחרי התאוריות הקטלניות שהיו. אנשים נהר"ו בגלל פאשלות שלהם. לצערנו, כל התאונות קרו בגלל חוסר משמעת וחריגות חמורות של מיגדול-טיסה ומזג-אוויר של הדור. אה עצמו. התאונות היו בתחילת

דואה ודאון של קוהן

הכרתי את האנשים שנהרגו...

כדי לדאות צריך גם מצנח, קסדה, ריתמה ואביזרי-מדידה שונים. זהו ספורט לאותם שהכסף מצוי בכיסם, או למשוגעים לדבר. אחד מהם היה יורם מוהילבר (32), אדריכל במיקצועו, שהגיע לדאיה באמצעות כתבה שקרא ב"ירחון האמריקאי פלייבוי".

"נדלקתי על זה", הוא מספר. "קניתי דאון ולמדתי לדאות בעצמי. הייתי בין הראשונים. זה היה משוגע לגמרי לעשות את זה לבד. מול שנשארתי בחיים. היום אני יודע שזה היה מאוד מסוכן. אני לא מציע לאף אחד להתחיל כך. משום מה, אז לא חתדתי. להפוך, זה נראה לי טבעי."

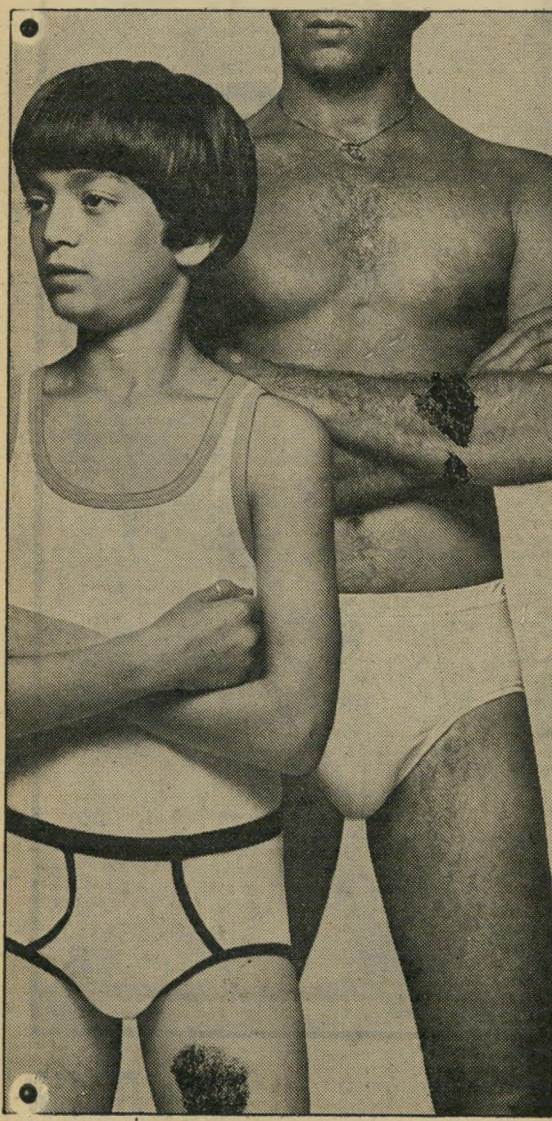
"אני ידוע באופיי הרפתקני. זה יישמע מוזר, אבל אני מרגיש טוב באוויר. מין שלווה כזאת. להסתכל על העולם מלמעלה בשקט, להיות לבד עם הטבע."

כיום יש בארץ כ-200 דואים. בין הדואים טייסים רבים מחיל-אוויר ומאלי-על, וסגן כאלה שחולמים לטוס.

כל מיני אנשים, שלפתע רצו להיות חברים שלי, הציעו לי הצעות. יום אחד חבר טוב שלנו בא וסיפר לנו על החשדות נגדנו. יותר מאוחר התבקשנו לעזוב את אדמת רוסיה. כל זה קרה ב-1972, כשבקע התנהל מישפט גדול נגד קבוצת יהודים שניסתה לחטוף מטוס ולברוח איתו. הנושא היה רגיש ביותר."

לכד עם הטבע. היום מייצר קוהן דאונים במיפעל משלו. 90% מהדאונים שהוא מייצר מיועדים לייצוא. הדאונים הראשונים היו ממקלות במבוק ויריעות פלסטיק. אבל אז קפצו מגובה של עשרה מטרים. כיום הדאונים משוכללים, עשויים בד-מיפרשים ואלומיניום וברגים תעופתיים, שצריכים לעמוד בסטנדרט גבוה מאוד כדי לקבל אישור מכירה.

עם דאונים כאלה אפשר להמריא לגובה של עד חמישה ק"מ. לומטר, ולמרחק של עד 111 ק"מ. זהו השיא העולמי. היום עולה דאון כ-1300 דולר.

שלום. אביב בחוף ונעים. זה הזמן להשתחרר מהבגדים הכבדים של החורף. זה הזמן לדלתא. התחזונום והגופיות של דלתא קלים ונעימים ונותנים לי הרגשה טבעית ואיכותית, ממש מזמינים לגעת. הם רכים, אופנתיים, צבעוניים ומחמיאים - 100% כותנה סרוקה, 100% הרגשה טבעית וחפשית. אני מזמינה אותכם להרגיש כמוני, להתפנק ולפנק את כל המשפחה בדלתא. להשיג בחנויות המזון בשרות עצמי, בחנויות הכל - בו ובחנויות ההלבשה המובחרות. התחדשו!

יש כאן משהו שמזמין לגעת. דלתא.

אני לא רגילה
למשך
למשך

רוססקי - סרילד